

HET STILLE GELUID,

DOOR

LAURENS VAN DER WAALS.

Gelijk een schip van vreemde makelij
Op grijze zee, in witten mist en brand
Van stille maan, vaart langs het kille strand,
Zoo vaart God, Gij, langs ons gebed voorbij.

Geen roep die rept
Geen ketting die rinkingt
Geen zeil dat klept
Geen branding die verspringt.

Het hart alleen, zoo diep aan U gehecht,
— de ziel nabij zoo licht tot U gericht —
Schept deze beelden die het zacht herzeft
Met stille drift in dit vergeefsch gedicht.

Geen roep die rept
Geen branding die verspringt
Geen zeil dat klept
Geen ketting die ringingt.
